

ולקחת מראשית – כל ההתחלות

פרשת כי תבוא פותחת במילים "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוֹקֵיךְ נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה. ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך" (כו, א).

האדמו"ר מצ'ורטקוב, בספרו גנזי ישראל מבאר, שניתן לפרש פרשה זו בדרך רמז על אחד היסודות החשובים בעבודת ה'. **אם רוצה אדם לקדש את חייו לעבודת בוראו, עליו להקפיד בעיקר על ה"ראשית", על הצעד הראשון, על תחילת המחשבה, שיהיה קודש לה'.**

חז"ל במדרש ויקרא רבה (פרשת אמור פרשה כז), דרשו על הפסוק 'מִי הַקְדִּימִנִי וְאֶשְׁלֶם' (איוב מא, ג): "רוח הקודש אומרת: מי עשה לי מעקה עד שלא נתתי לו כדוגמת, מי עשה לי מזוזה עד שלא נתתי לו בית...". **אדם יכול להיחשב שכביכול עבד את בוראו, עוד בטרם הצטווה, רק אם יחשוב על כך קודם, כגון שלפני שיבנה בית, כבר ישתוקק לקיים את מצות מעקה, אזי תיחשב לו המצוה בשלימות.**

רעיון זה נרמז בפסוק שבתחילת פרשת כי תבוא. המילים 'ולקחת מראשית' מלמדות שעל האדם לקחת את ה"ראשית", את המחשבה הראשונה, את השאיפה הראשונית, ולעשותה קודש לה'. ולכן אומרת התורה: "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוֹקֵיךְ נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה". הלא כשתבוא אל הארץ, ותקבלו את כל שפע הטוב של פרי הארץ, תהיו מחויבים להקדיש חלק לה' כמתן גמול, וכיצד תיחשב המצוה בשלימות, שעשו אותה מרצונם ומיוזמתם?

רק אם "ולקחת מראשית", שכבר בעת הלקיחה, עוד לפני שזכה האדם למתת שמים, כבר יקדיש את ראשית המחשבה וישאף לקיים את המצוה. כך ניתן לבאר גם את מה שנאמר במדרש תנחומא על פסוק זה: "ולקחת לך מראשית, היינו דכתיב 'בואו נשתחוה ונכרעה ונברכה לפני ה' עושנו". הקשר בין הפסוקים, שגם הפסוק בתהילים 'נשתחוה ונכרעה לפני ה' מרמז על אותו רעיון, בטרם יקיים המצוה היא כבר תיחשב בשלימות.

כך ניתן לבאר את פרשת הביכורים שאומר המביא בתחילת דבריו "ארמי אובד אבי". כידוע יצר הרע בא לאדם משעת בריאתו, לעומת היצר הטוב שרק מגיל י"ג שנים. כבר בראשית דרכו של האדם, עליו להתמודד עם היצר הרע ולהופכו לטוב. בראשית ימיו נתקל אדם ביצר הרע, ב"ארמי אובד אבי", ומתרגל להתמודד אתו.

רואים אנו את חשיבותה של ההתחלה